

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: OT/124/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119015033
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3119015033.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Michalom Frátrikom v trestnej veci obžalovaného E. I., narodeného 4. mája XXXX na hlavnom pojednávaní konanom 4. marca 2021 v Trenčíne, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný E. I., narodený 4. mája XXXX v E., U. E. republika, trvale bydliskom F., T. XXX/XX,
je vinný, že

dňa 29.08.2019 v čase o 01.05 hodine viedol osobné motorové vozidlo značky Volvo XC90, EČV: F., ktorého vlastníkom je spoločnosť ASG Consulting, IČO: 50379054 po ulici Kasárenskej v obci Trenčín smerom na ulicu Na vinohrady, kde bol pred domom č. 1876/12 kontrolovaný hliadkou OO PZ Trenčín a bol vyzvaný na predloženie dokladov na vedenie a premávku vozidla a vykonanie dychovej skúšky k zisteniu požitia alkoholických nápojov pred jazdou a po náležitom poučení bol dňa 29.08.2019 v čase o 01.06 hodine podrobený dychovej skúške na prístroji AlcoQuant 6020 plus, výr. č. A409670 s výsledkom 0,55 mg/l alkoholu v dychu a v čase o 01.28 hodine dňa 29.08.2019 opakovanej dychovej skúške s výsledkom 0,54 mg/l alkoholu v dychu,

t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život a zdravie ľudí a spôsobiť značnú škodu na majetku,
č í m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a za aplikácie § 38 odsek 3, odsek 8 Trestného zákona na peňažný trest 1.000,- (tisíc) eur.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona súd obžalovanému pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje náhradný trest odňatia slobody 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2, odsek 3 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu 5 (päť) rokov 7 (sedem) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

30.08.2019 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín na Okresný súd Trenčín obžalobu 2Pv 520/19/3309 z 29.08.2019 na obvineného pre podozrenie zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky na tom skutkovom základe a takej právnej kvalifikácie, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Súd vo veci podľa § 353 ods. 1 Tr. por. vydal 30.08.2019 trestný rozkaz OT 124/2019, ktorým obvineného uznal vinným zo spáchania žalovaného trestného činu, pričom za jeho spáchanie obvinenému uložil peňažný trest 1.000,- €, náhradný trest odňatia slobody 6 mesiacov a peňažný trest 72 mesiacov.

Obvinený proti v konaní vydanému trestnému rozkazu podľa § 355 ods. 1 Tr. por. podal odpor.

Po prednese obžaloby na hlavnom pojednávaní a zaujatí stanoviska k nej zo strany obhajcu obžalovaného (obžalobu považoval za nedôvodnú, pričom poukázal na údajne nezákonne získané dôkazy v prípravnom konaní, keď obžalovaný nemal byť poučený o jeho procesných právach v jeho materinskej reči) bol obžalovaný poučený o všetkých jeho procesných právach podľa § 34, resp. § 121 Tr. por.. Zároveň bol poučený podľa § 257 Tr. por. s tým, že ku skutku môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por.. Obžalovaný po tomto poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por., tj. že je nevinný zo skutku uvedeného v obžalobe.

Na hlavnom pojednávaní súd nadväzujúc na vyhlásenie obžalovaného vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov D. a čítaním listinných dôkazov (postupom podľa § 269 ods. 1 Tr. por.), a to záznamu o zásahu č. I. 14-15, zápisov o dychovej skúške č. I. 16-17, certifikátu o overení č. I. 18, poučenia č. I. 19, evidenčnej karty vodiča č. I. 23, výpisu z evidencie priestupkov č. I. 24, a odpisu z registra trestov č. I. 28.

Obžalovaný vo výpovedi potvrdil, že k stíhanému skutku došlo 29.08.2019 okolo polnoci. V danom čase išiel autom do bankomatu najskôr do Zlatoviec a potom do mesta Trenčín. Potom mal v úmysle ísť späť domov. V daný večer niečo alkoholické pri večeri vypil, vzhľadom na odstup času si ale už nespomenul čo presne. Zrejme nejaké pivo a víno. Určite nepil žiaden tvrdý alkohol. Mal vtedy horšie obdobie, nevyšiel mu dôležitý biznis, chceli založiť novú firmu a tiež prerábali dom. Bolo to stresové obdobie, bol z toho unavený, málo jedával a spával, robil vtedy ťažké rozhodnutia. Keď išiel po peniaze, necítil sa opitý, nebol si vedomý toho, že by mohol nafúkať. Počas jazdy v Trenčíne bol zastavený hliadkou, dali mu fúkať. Dychovú skúšku absolvoval ihneď po zastavení, potom asi po pol hodine ešte pri aute a potom aj na policajnej stanici, pričom mu vždy ukázali, koľko nafúkal. Slovenskému jazyku síce rozumie a rozumel aj vtedy, nie však na 100 %. Spomenul si, že mu príslušníci po zastavení povedali, že ho chcú podrobiť dychovej skúške, s čím súhlasil. Potvrdil, že už v minulosti, asi v januári 2015 alebo 2016 bol za ohrozenie pod vplyvom návykovej látky odsúdený. Pokiaľ mal detailne popísať, ako prebehla celá kontrola a fúkanie uviedol, že ho hliadka zastavila svetelným znamením. Následne k nemu pristúpil jeden príslušník, ktorému na výzvu predložil doklady potrebné k vedeniu vozidla, ten išiel k policajnému auto a následne ho nechali vykonať dychovú skúšku. K nej mu povedali, že má fúkať cez náustok do prístroja dovtedy, kým ten nepípne. Po skúške mu ukázali výsledok a vysvetlili, že nemôže ďalej pokračovať v jazde. Predtým mu nepovedali nič a ani ho nijak nepoučili. On sa tiež iniciatívne nič nepýtal. Po prvej pozitívnej dychovej skúške mu bolo vysvetlené, že skúšku je s nejakým časovým odstupom potrebné opakovať. Súhlas k vykonaniu dychovej skúšky si od neho nepýtali žiaden, proste ho vyzvali k jej vykonaniu a on ju vykonal. Procesné práva, resp. poučenie o nich mu bolo predložené v noci alebo až ráno po tom, ako bol zavolaný tmočník. Nevedel o tom, že môže dychovú skúšku odmietnuť. Policajtom a ich pokynom ale rozumel. Na Slovensko prišiel asi v roku 2014 až 2015, pričom asi od roku 2016 až 2017 je prihlásený k pobytu, predtým pendloval medzi Nemeckom a Slovenskom. Jeho snúbenica je síce Slovenka, ale hovorí perfektne plynule po nemecky.

Svedok D. vypovedal, že v daný deň mali s kolegom nočnú službu, vykonávali hliadkovú službu. Niekedy v noci popri ich stanovisku prešlo vozidlo, ktoré pri nich spomalilo, vodič zaváhal a oni sa preto rozhodli vozidlo zastaviť. Predpísaným spôsobom teda toto vozidlo zastavili a vodiča vyzvali na predloženie dokladov. Následne stotožnili osobu, a keďže išlo o cudzieho štátneho príslušníka, spýtali sa ho, či rozumie po slovensky. Následne vodiča vyzvali k dychovej skúške, s čím ten súhlasil. Táto dychová skúška vyšla pozitívne s výsledkom nad 1 promile. Vodiča sa preto spýtali na požitý alkohol a ten sa k jeho požitiu priznal a ďalej uviedol, že bol v meste v bankomate, spomínal aj jeho ťažké časy. Následne počkali, aby vodič vykonal opakovanú skúšku, ktorá bola taktiež pozitívna nad jedno promile. Počas

celého zásahu sa s vodičom snažili komunikovať tak, aby im rozumel. Potom robili úkony potrebné na zabezpečenie vozidla, keďže vodičovi bola ďalšia jazda zakázaná. Bola teda privolaná manželka vodiča, ktorej vysvetlili celú situáciu. Potom vodiča poučili o obmedzení jeho osobnej slobody a tiež o tom, že bude eskortovaný na príslušné oddelenie. Manželka potom odišla s jeho autom preč a oni eskortovali vodiča na oddelenie. Dychová skúška prebehla v detailoch tak, že najskôr vodiča vyzvali na podrobenie sa dychovej skúške a keďže videli, že ten rozumie, vyzvali ho, aby si odbalil náustok a fúkol do prístroja na meranie alkoholu v dychu. Vodiča tiež oboznámili s právom odmietnuť vykonať dychovú skúšku, ten sa jej ale podrobil dobrovoľne. Či vodičovi dali písomné poučenie o jeho procesných právach, to už si nespomenul, ale zdôraznil, že vodič všetkému rozumel. Poučenia v cudzích jazykoch ale majú v služobnom aute. Pokiaľ ide o tlmočníka, ten bol volaný až po tom, ako bol vodič eskortovaný na oddelenie. Dovtedy totiž všetkému rozumel. Potom už sa ale išli robiť procesné úkony a tam už aj vodič chcel mať tlmočníka. Počas celej doby s nimi vodič komunikoval lámanou slovenčinou. Keďže on ani kolega nehovorí a nerozumejú nemecky, inak by ani nemali ako vedieť, že im popísal, že bol v bankomate a že mal „ťažšie obdobie“.

Svedok T. v zásade vypovedal zhodne so svedkom D.. Potvrdil, že v daný deň mali nočnú službu a pridelené pevné stanovisko. Niekedy v noci spozorovali podozrivé vozidlo, ktoré následne predpísaným spôsobom zastavili, vodiča vyzvali na predloženie dokladov potrebných k vedeniu motorového vozidla. Už vtedy zistili, že vodičom je cudzinec, a preto sa ho spýtali, či im rozumie, na čo im on odpovedal kladne. Následne vyzvali vodiča, aby sa vyjadril, či sa podrobí dychovej skúške na požitie alkoholu pred jazdou, s čím on súhlasil. Ešte pred samotným vykonaním dychovej skúšky sa vodiča pýtali, či požil pred jazdou alkohol, čo najskôr zaprel, ale potom sa priznal a tiež popísal, že bol v bankomate a že má „horšie obdobie“. Celkom vodič vykonal asi tri dychové skúšky. Po ich vykonaní riešili, čo bude ďalej s vodičovým vozidlom, keďže mu bola zakázaná ďalšia jazda, na čo bola privolaná manželka vodiča, ktorej vysvetlili situáciu a ktorá odišla s vozidlom preč. Vodič bol potom eskortovaný na oddelenie. Poučenie o procesných právach podpisoval určite v nemčine. Nevedel sa svedok vyjadríť, kedy sa poučenia podpisovali, pričom pripustil, že to mohlo byť aj dodatočne. Ak mal detailne popísať, ako bol vodič vyzvaný na podrobenie sa dychovej skúške, toto vedel presne, lebo samotnú skúšku vykonal on. Bolo to tak, že sa vodiča opýtal, či je ochotný podrobiť sa dychovej skúške, s čím vodič výslovne súhlasil. Právo na tlmočníka si pri nich neuplatnil, rozumel viac-menej všetkému. Hoc išlo o cudzinca, ten sa nehral, že nerozumie. Po slovensky opísal aj to, čo predchádzalo jeho zastaveniu ako aj jeho „ťažšie obdobie“. Súhlasil aj s celým ich postupom a riadne spolupracoval. O možnosti odmietnuť dychovú skúšku vodiča nepoučal, nakoľko ten výslovne uviedol, že dychovú skúšku vykoná, bol ochotný podrobiť sa jej.

Záznam o zásahu, zápisy o dychovej skúške a certifikáte o overení preukazujú skutočnosti uvádzané v skutkovej vete podanej obžaloby, teda že k stíhanému skutku došlo 29.08.2019, pričom obžalovaný ako vodič osobného motorového vozidla Volvo XC90, EČV: F. toto o 1:05 hodine viedol po ulici Kasárenskej v obci Trenčín smerom na ulicu Na vinohrady, kde bol pred domom č. 1876/12 kontrolovaný hliadkou OO PZ Trenčín a bol vyzvaný na predloženie dokladov na vedenie a premávku vozidla a vykonanie dychovej skúšky k zisteniu požitia alkoholických nápojov pred jazdou a po náležitom poučení bol na certifikovanom prístroji AlcoQuant 6020 plus, výr. č. A409670 o 1:06 hodine podrobený dychovej skúške s výsledkom 0,55 mg/l alkoholu v dychu a v čase o 1:28 hodine podrobený opakovanej dychovej skúške s výsledkom 0,54 mg/l alkoholu v dychu.

Poučenie o procesných právach obvineného v nemeckom jazyku obžalovaný podpísal 29.08.2019 o 1:05 hod.. Toto poučenie mu predložil na podpis svedok D., ktorý ho rovnako ako obžalovaný vlastnoručne podpísal.

Z evidenčnej karty vodiča a výpisu z evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaný do 29.08.2019 spáchal dva priestupky na úseku dopravy (07.05.2018 nerešpektoval dopravné značenie a 15.11.2018 prekročil maximálnu povolenú rýchlosť) menšej závažnosti, čo je zrejme z výšky udelenej sankcie - pokút 30,- €, resp. 40,- €.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovanému bol s právoplatnosťou 10.01.2016 za spáchanie trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. uložený peňažný trest 1.000,- €, náhradný trest odňatia slobody 4 mesiace a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu 1 rok, pričom 11.10.2016 súd obžalovanému podmienene upustil od výkonu zvyšku

trestu zákazu činnosti a uložil mu skúšobnú dobu 1 rok, pričom 12.12.2017 sa obžalovaný osvedčil. V tomto prípade sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní, zhodnotiac vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por., súd dospel k záveru, že bez akýchkoľvek rozumných pochybností sa skutok, ktorý bol obžalovanému kladený za vinu, stal, tento vykazuje všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a tento spáchal obžalovaný.

Pokiaľ ide o objekt a subjekt skutkovej podstaty stíhaného trestného činu podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., súd len stručne uvádza, že objektom tohto trestného činu je záujem spoločnosti na tom, aby nedošlo k všeobecnému nebezpečenstvu (k ohrozeniu života alebo zdravia ľudí alebo spôsobeniu značnej škody na majetku). Subjekt (páchateľ) je pritom vymedzený všeobecne, a teda páchatelom tohto trestného činu môže byť akákoľvek fyzická osoba spĺňajúca predpoklady trestnej zodpovednosti (§ 22 a 23 Tr. zák.). O naplnení týchto znakov skutkovej podstaty trestného činu podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. stíhaným konaním obžalovaného žiadne pochybnosti nevyvstali. Objektívna stránka skutkovej podstaty tohto trestného činu vyžaduje konanie, ktorým páchatel v stave vylučujúcom spôsobilosť (pri alkohole „za volantom“ ide o hodnotu viac ako 1 promile alkoholu v krvi), ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, vykonáva zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku (pri alkohole „za volantom“ ide o vedenie motorového vozidla). Vo vzťahu k naplneniu tohto znaku boli na hlavnom pojednávaní v zásade vykonané dve skupiny dôkazov, keď na jednej strane stojí výpoveď obžalovaného, ktorý síce priznal požitie alkoholických nápojov pred jazdou vozidlom 29.08.2019, tvrdil ale, že všetky dôkazy svedčiacie o jeho vine boli získané nezákonne, nakoľko on zasahujúcim príslušníkom polície moc nerozumel, bol prinútený dychovú skúšku vykonať, nebol poučený o možnosti ju odmietnuť a tiež nebol poučený o jeho procesných právach v jeho rodnom jazyku. Na druhej strane pritom stoja najmä výpovede svedkov D. a T., o ktorých dôveryhodnosti nemá súd žiaden dôvod pochybovať, ako aj ostatné vykonané listinné dôkazy (záznam o zásahu, zápisy o dychovej skúške, certifikát o overení a poučenie o procesných právach), všetky vo svojom súhrne predstavujúce priame dôkazy viny obžalovaného. Samotnú obvineným prezentovanú obranu (obhajobu) súd pritom vyhodnotil ako nedôveryhodnú, majúcu „trhliny“, ktorej cieľom bolo vyhnúť sa trestnoprávnemu postihu, ktorá navyše odporuje ostatnému vykonanému dokazovaniu. Pokiaľ obžalovaný tvrdil, že nebol poučený v jeho materinskom jazyku, tu je potrebné poukázať na to, že v súlade s dikciou § 2 ods. 20 Tr. por. je predpokladom takého postupu, že obvinený vyhlási, že neovláda jazyk, v ktorom sa konanie vedie. Obžalovaný v priebehu celého konania v prvom rade ani len netvrdil, že by takéto vyhlásenie učinil. V druhom rade je následne z výpovedí svedkov D. a T. zrejmý aj dôvod, pre ktorý tak neučinil, ktorým nepochybne bolo, že obžalovaný, hoc rozprával len „lámanou“ slovenčinou, všetkému, čo svedkovia hovorili rozumel a čo požadovali plnil. Napokon aj sám obžalovaný sa vyjadril, že slovenskému jazyku rozumie. To, že so svedkami komunikoval v slovenskom jazyku, nie je zrejmé len z ich zhodného vyjadrenia, že na výzvu predložil doklady potrebné k vedeniu motorového vozidla, že po poučení sám vybral náustok a správne ho použil a tak vykonal dychovú skúšku, ale aj z ich zhodného vyjadrenia, že im obžalovaný popísal, čo predchádzalo spáchaniu stíhaného skutku, konkrétne, že mal „ťažké obdobie“, pri večeri požil nejaké alkoholické nápoje a následne išiel do mesta do bankomatu vybrať finančnú hotovosť. Svedkovia D. a T., ktorí neboli prítomní pri výpovedi obžalovaného na hlavnom pojednávaní, museli o týchto skutočnostiach prezentovaných obžalovaným práve na hlavnom pojednávaní, mať vedomosť jedine priamo od obžalovaného, ktorý im ich musel povedať bezprostredne po spáchaní stíhaného skutku a súčasne v slovenskom jazyku, keďže oni nerozumejú a nehovoria po nemecky. V neposlednom rade v nadväznosti na obranu obžalovaného treba ešte dodať, že hoc svedok T. pripustil, že poučenia mohli obžalovanému byť dané na podpis dodatočne, on a aj svedok D. sa vyjadrili, že vzhľadom na odstup času si detaily už presne nepamätajú, pričom zo spisového materiálu bez akýchkoľvek pochybností vyplýva (poučenie č. I. 19), že to bol práve svedok D., ktorý v čase 1:05 hod. predložil obžalovanému poučenie o jeho procesných právach v jeho materinskom jazyku, čo obaja zhodne potvrdili ich vlastnoručným podpisom. Odkazujúc na tieto úvahy súd dospel k záveru o zákonnosti všetkých v prípravnom konaní zabezpečených dôkazov, pričom po ich vyhodnotení samostatne aj vo vzájomných súvislostiach dospel k bezpochybnému záveru o naplnení objektívnej stránky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu. Z hľadiska subjektívnej stránky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu súd dospel k záveru, že obžalovaný konal v priamom úmysle, keď vedel o protiprávnosti vedenia motorového vozidla pod vplyvom alkoholu (minimálne od minulého právoplatného odsúdenia za totožnú trestnú činnosť) a chcel konať tak, ako konal, teda po požití alkoholu ísť vozidlom vybrať hotovosť z bankomatu.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd aplikujúc § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. u obžalovaného boli zistené dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) a n) (v prípravnom konaní sa k spáchaniu stíhaného skutku doznal, tento oľutoval a tým napomáhal orgánom činným v trestnom konaní v skončení prípravného konania) a žiadna priťažujúca okolnosť podľa § 37 Tr. zák.. Preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4, § 38 ods. 2 Tr. zák.) súd vychádzal z pomeru poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností 2:0, a teda trestná sadzba uvedená v § 289 ods. 1 Tr. zák. sa zmenila znížením jej hornej hranice o 1/3 a obžalovanému mohol byť ukladaný trest odňatia slobody od 0 do 8 mesiacov. Aplikujúc ustanovenia o treste uvedené vo výroku tohto rozsudku súd obžalovanému uložil tzv. alternatívny trest - trest peňažný 1.000,- €, ktorý považoval za dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného. Pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť obžalovaným úmyselne zmarený, uložil mu súd obligatórne aj náhradný trest odňatia slobody 6. mesiacov. Aplikujúc § 61 ods. 1, 2 a 3 Tr. zák. súd obžalovanému uložil obligatórne aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu 5 rokov a 7 mesiacov, teda na dolnej hranici upravenej sadzby podľa § 61 ods. 3 Tr. zák..
vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život a zdravie ľudí a spôsobiť značnú škodu na majetku,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.